

Zaproponowana w latach 30 ubiegłego wieku przez Kazimierza Ajdukiewicza tzw. „dyrektywalna teoria znaczenia” do dziś stanowi jedno z najoryginalniejszych dokonań polskiej filozofii języka. DTZ była pierwszą teorią, która wiązała znaczenie wyrażeń z ich użyciem (niemalże dwadzieścia lat przed Wittgensteinem), pierwszym przykładem semantyki ról pojęciowych a także protoplastą wąskiego (niereferencjalnego) rozumienia znaczenia.

Celem wystąpienia nie jest, jednakże, analiza historyczna. Jak postaram się pokazać, osadzenie DTZ w kontekście współczesnej filozofii języka oraz reinterpretacja niektórych z założeń Ajdukiewicza pozwalają na zbudowanie nowej, radykalnej wizji semantyki, którą nazywam „semantyką prohibicyjną”.